بسم الله الرحمن الرحيم

KUR'AN'I ANLAMAK "KAYIRILMIŞ OLMAK" DEĞİLDİR

Yahudiliği kısa ve öz bir cümle ile tanımlayacak olursak: *"Yahudilik, Tanrı tarafından kayırılmış olma temeli üzerinde yükselen uydurma bir dindir."* diyebiliriz.

Aslına bakılırsa bu tanımı yaparken "uydurma" kelimesini kullanmamamız gerekirdi çünkü o dinin uydurulmuş olması veya olmaması kelimenin tanımı ile alâkalı değil, oluşumu ile alâkalı bir şeydir fakat "Yahudilik" kelimesinin bir tanımının ve kavramsal içeriğe sahip olan sıfati bir kelime olduğunun gözden kaçırılmış olması yaptığımız tanıma ilave kelimeler eklemeyi mecburi hâle getirmektedir.

Günümüz dünyasında "Yahudi ve Yahudilik" kavramı belli bir zümreye tahsis edilmiş 'alem isim' olarak kullanılmaktadır. Sadece bu kavramlar değil, Kur'an'da buna benzer birçok kavram (*'Nasara', 'utu'l kitap', 'ehl-i kitap'* gibi), sıfati tanım getiren bir içeriğe sahip olduğunun göz ardı edilmesi ne yazık ki birçok yanlış anlaşılmayı da beraberinde getirmiş ve o kavramlar da 'alem isim' gibi algılanmıştır.

Bu yüzden *"Tanrı tarafından kayırılmış olmak"* gibi bir yaklaşım biçimi sanki sadece 'alem isim' olarak kendilerine "YAHUDİ" denilenlere has bir durummuş gibi algılanmıştır. Oysa ne "Yahudi" kelimesinin içeriği belli bir kesimin 'alem ismi'dir ne de Tanrı tarafından kayırılmış olma fikri belli bir kesime has bir anlayış değildir.

Kur'an'da geçen olumlu veya olumsuz kavramların tamamı belli bir şey merkeze alınarak anlaşılması gereken kavramlardır.

Üstelik eğer merkeze bir şey alınmaz ise ne olumlu ne de olumsuz kavramlar anlam kazanabilirler... Mesela, "mümin, mücahit, sadık, muhlis, muhsin vs." gibi kavramlar belli bir şey merkeze alınmadan tek başlarına hiçbir anlam kazanamazlar.

'Mümin' kelimesi ifal babından bir ism-i faildir ve tek başına anlamı "İNANAN/GÜVENEN" şeklindedir. Neye inanıldığı, "inanan" derken neye inanandan bahsedildiği göz önüne alınmaz ise (hâşâ) Allah'ın yokluğuna inanan da bir inanca sahip olduğu için *'Mümin'* olarak adlandırılır.

Hakeza, bu kavramın tersi olan *'KAFİR'* kelimesi de merkeze bir şey alınmaz ise herkes için kullanılan bir kavrama dönüşür.

"'Mümin' kime denir?" şeklinde bir soru sorsak ilk akla gelecek cevap *"Allah'a inanana 'mümin' denir."* şeklinde olacaktır fakat bu cevap lafız olarak doğru bir cevap gözükse de yanlış bir cevaptır çünkü Kur'an bize sadece Allah'a inanmamızı değil, Kur'an'da anlatılan Allah'a inanmamızı söylemektedir.

Üstelik bu durum sadece 'Allah' için böyle değildir. Kur'an'da, inanılması ve yapılması gereken şeylerin tamamında insana bir serbestlik hakkı tanınmaz, tam tersi inanılması gerekenlerin

tamamına Kur'an'ın anlattığı gibi inanmayı, yapılması gerekenleri de Kur'an'ın anlattığı gibi yapmayı anlatır.

İşte bu, Kur'an'da geçen her kavramın anlaşılmasında MERKEZde duran şeyin *'EL-KİTAP' – 'EL-KUR'AN'* olduğu anlamına gelir.

'Kafir' dendiğinde Allah'a inanmayan veya Allah'ın resul gönderdiğine inanmayan veya yok sayan değil, *"Allah'ın kitapta anlatıldığı gibi bir Allah olduğuna, Allah'ın kitapta anlatılan şekilde bir resul gönderdiğine inanmayan."* demektir.

Bu ve benzeri durumlar bize Kur'an'da geçen her kavramın anlaşılmasında merkeze alınacak şeyin 'KİTAP' olduğunu göstermektedir.

"Tanrı tarafından kayırılmış olma" anlamını verdiğimiz "YAHUDİLİK" kavramına gelince: Bilindiği gibi "Yahudilik" kavramı Tanrıya, resullere, kitaplara inanmayan kişileri değil, tam tersi kitapla muhatap olmuş kişileri ifade eden bir kavramdır.

Bu durumda *'EL-KİTAP' – 'EL-YAHUD'* ifadelerini 'kitabı' merkeze alarak anlayacak olursak *'Yahudi'* kavramının, "KİTABI OLMASI GEREKEN İSTİKAMETTE DEĞİL DE KAYIRMACI BİR İSTİKAMETLE OKUYANLAR/ŞEKİLLENDİRENLER" anlamına gelmesi gerekmektedir çünkü *'YAHUD'* kavramının kendisinden türediği *'HADU'* (he + vav + del) fiilinin sözlük anlamı "ASIL İSTİKAMETTEN DÖNMEK" anlamına gelmektedir.

Burada hemen şunu belirtmeliyiz ki bizzat kitabın kendisinin birilerini kayırması, diğerlerinden ayırıp farklı bir konuma yerleştirmesi ile kitabın o hâle getirilmesi aynı şey değildir.

Mesela, kitap, *'MÜMİN'* olanları açıkça kayırmaktadır fakat mümin olan bir kimsenin kendi mezhep ve meşrebini kayırmak için kitabı okuması ve oradan kendisini diğerlerinden kayıracak bir anlama ulaşması kitabın kayırması değil, KİTABA KAYIRTTIRMAKTIR.

Görünür ve anlaşılır bir şekilde kitabı olması gereken istikamette değil de başka istikamette okuyanlar *'Yahudi'* kavramının anlaşılmasında yeterli örnekler değillerdir. Mesela, kitabı meal üzerinden okuyup kayırmacı bir akıl kullanmak kolayca anlaşılacak bir şeydir ve bu pek de tehlike arz etmez.

Kitabı daha ileri boyutlarda ve kayırmacı bir istikametle okumak da vardır ki bunu anlamak pek de kolay değildir.

Mesela, kitabı erkek egemen bir kitap haline getirip erkeği kadın karşısında kayırılmış bir konuma yerleştirmek herkesin kolayca anlayabileceği, anlasa bile anladığını Kur'an ile delillendirebileceği, delillendirse bile erkek kayırmacılığından kadın kayırmacılığına evirilmesi pek de kolay bir iş değildir.

Bundan daha da ötesi vardır.

Geçmişte ve günümüzde Kur'an okuyup da gerçek manada Kur'an'ın anlamını kavrayanların neredeyse tamamı kendilerini kayırılmış olarak görmüşler ve hâlâ da görmektedirler.

Sonda diyeceğimi şimdi diyeyim: KUR'AN'IN ANLAMINI GERÇEK MANADA ANLAMAK "KAYIRILMIŞ OLMAK" DEĞİLDİR.

Hangi düzeyde olursa olsun Yüce Allah'ın kitabından minicik de olsa kayırılmış bir düşünceye sahip olmak kesinlikle YAHUDİLİKTİR.

İnsanları karşısına alıp ders veren hoca; parmağını insanlara sallarken kendisini o manaları anlamış olmanın ayrıcalığının atmosferine, diğerlerini ise o atmosferden uzak mahrumlar konumuna koyarak anlattığında (-ki hemen her hoca böyle yapıyor) YAHUDİLİĞİN kirli yollarında adımlar atmaya başlamış demektir.

Kur'an, ilkeler kitabıdır. İlkeler ise bir kayırma oluşturmadıkları zaman gerçek manada ilke olurlar. Zaten hiçbir ilke bir şeye karşıt için konulmaz veya belirlenmez. İLKE, hakikat bunu gerektirdiği için, hakikatin doğal hâli o olduğu için İLKEDİR.

İlke, kimsenin boyuna posuna, ekmeğine aşına, makamına mevkisine, yoluna yordamına bakmaz.

Hiç kimsenin yeterliliğine veya yetersizliğine göre kendisini kurgulamaz.

İlke, gözeten bir şey değil, GÖZETİLEN bir şeydir.

Kur'an, ilkelerin kitabıdır ve o hiç kimseyi kayırmaz, inananı da inanmayanı da…

O inanan için de inanmayan için de İLKELER koyar. Bu ilkelere uyan da uymayan da onun için aynıdır. İnanılma durumda yeni ilkeler koyar, inanılmama durumda da yeni ilkeler koyar.

KUR'AN; KARŞITLARIN KİTABI DEĞİLDİR. KUR'AN; VARLIĞIN VE VAR OLMANIN DOĞAL İLKELERİDİR, KARŞITLAR OLSA DA OLMASA DA BU İLKELER SABİTTİR, DEĞİŞMEZDİR.

"Her şey zıddı ile kaimdir." derler. Bu sözü kim ne için kullanmış ne için ne kadar geçerlidir, onu bilemem ama şunu söyleyebilirim: KUR'AN; ZIDDI OLMAYAN ALLAH İLE KAİMDİR.

Böylesi bir kitaptan 'Allah' adına "kayırmacı" bir konum yakalamak kesinlikle YAHUDİLİKTİR.

İşte bu temel üzere, şu günümüzde, yeryüzündeki sefil konumlarına bakan müminler şu soruyu sorsunlar: "BİZ NEDEN BÖYLEYİZ?"

Felsefe ve kelamın dibini bulmaya gerek yoktur bu sorunun cevabını bulmak için. Basittir cevap, tokat gibi acıtıcı, mahrumiyet gibi kavurucudur cevap:

ÇÜNKÜ BİZ KAYIRILDIĞIMIZI ZANNETTİK…

Çünkü biz hâlâ Kur'an'dan bizi KAYIRMASINI bekliyoruz…

Çünkü biz hâlâ Kur'an'ı YAHUDİ gibi okuyoruz…

Kur’an’a inanmak, mümin olmak beraberinde bir kayırılmayı asla getirmez, getiremez.

“ALLAH SANA BU KİTABI ‘EN-NAS’I KARANLIKLARDAN NURA ÇIKARSIN DİYE İNDİRDİ.”

Evet, kitap karanlıklardan aydınlığa çıkaracak potansiyele sahiptir ama karanlıklardan nura çıkmak bir KAYIRILMA değildir.

Çünkü NUR’A çıkınca her şey bitmemektedir, tam tersi ASIL ŞİMDİ BAŞLAMAKTADIR.

Çünkü ‘Nur’ bir son değil, BİR BAŞLANGIÇTIR.

Kur’an okuyup da son durumuna razı olan bilsin ki YAHUDİLEŞMEYE başlamıştır.

Çünkü Kur’an bir SIRATTIR, menzili ‘Ahiret’ olan bir sırat.

Bu dünyada inilecek bir menzili olmayan bir sırat.

Bu dünyada “OH” çekecek bir menzili olmayan bir sırat.

Menzilin hasreti ile payına daima “AH” düşenlerin yürümeye takat getirdiği bir sırat.

Payına düşen “AH”a razı olanların yürüdüğü bir sırat.

Kusursuzluk sadece Âlemlerin Rabbi Allah’ın olabileceği bir şeydir.

الحمد لله رب العلمين

Ramazan Demir
25.01.2024